

เรื่องนี้เกิดขึ้นในกัวเตมาลา

อเลสซานดราถอนหายใจด้วยความโล่งอก เธอเพิ่งร้องเพลงเดี่ยวในห้องดนตรีให้ครูของเธอฟังจบ การฝึกฝนทั้งสัปดาห์ของเธอช่างคุ้มค่า! เธอไม่ได้มีปัญหาเกี่ยวกับส่วนที่ยากด้วยซ้ำ

“ช่างเป็นเสียงที่ไพเราะ!” ครูเปเรซ ครูสอนดนตรีของโรงเรียนยื่นขึ้นปรบมือ “คุณจะเข้ารอบต่อไปในการประกวดความสามารถ”

อเลสซานดราตื่นเต้น! ในการประกวดครั้งนี้ นักเรียนจากหลายโรงเรียนจะร้องเพลง เต้นรำ หรือเล่นเครื่องดนตรีเพื่อแข่งขันและชิงรางวัล ครูเปเรซเป็นผู้ตัดสินว่าใครจะได้อยู่ในการแข่งขันต่อไป และตอนนี้อเลสซานดราผ่านเข้าสู่อันดับต่อไปแล้ว!

“คุณต้องผ่านการอดิชั่นอีกสองรอบ” ครูเปเรซพูด “ถ้าคุณทำได้ คุณจะเข้าไปถึงการแข่งขันรอบสุดท้าย ในวันอาทิตย์ปลายเดือนนี้”

ปีติของอเลสซานดราหายไปทันที เธอรู้สึกเหมือนมีของหนักอยู่ในท้อง

เธอรู้ว่าวันอาทิตย์เป็นวันไปโบสถ์และเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ เป็นวันรับศีลระลึก เป็นวันพักผ่อนที่เธอจะอยู่กับครอบครัว

“วันอาทิตย์หรือคะ?” เธอถาม “หนูไม่รู้ว่าหนูจะทำได้หรือเปล่า”

“ถ้าคุณไปไม่ได้ในวันสุดท้าย คุณก็เข้าร่วมการแข่งขันไม่ได้ ฉันรู้ว่าคุณสามารถทำได้ถ้าคุณเข้าร่วม แต่นี้เป็นทางเลือกของคุณ ลองกลับไปคิดดูในช่วงสุดสัปดาห์นั้นและแจ้งให้ฉันทราบในวันจันทร์”

วันรุ่งขึ้นอเลสซานดราคิดไม่ตกว่าจะทำอย่างไร เธอมักจะไปโบสถ์กับครอบครัวในวันอาทิตย์ แต่เธอต้องไปที่นั่นทุกสัปดาห์จริงๆ หรือ? *ไม่แย่นักหรอก* หากอเลสซานดราพลาดโบสถ์เพียงครั้งเดียว จริงไหม?

ก่อนนอนเธอคุยกับคุณพ่อว่าเธอควรทำอย่างไร “หนูควรจกร้องเพลงในการแข่งขันหรือไปโบสถ์ดีคะ?” เธอถาม

“วันสะบาโตเป็นวันที่เราถวายแด่พระเจ้า” คุณพ่อดึงผ้าห่มขึ้นมาถึงคางแล้วนั่งข้างเธอบนเตียง “เรามีเวลาหก

วันสำหรับตัวเอง พระเจ้าเป็นเจ้าของเพียงวันเดียว แต่พ่อเลือกแทนลูกไม่ได้”

วันรุ่งขึ้นที่โบสถ์ อเลสซานดราและเพื่อนปฐมวัยของเธอต้องร้องเพลง “การสวดอ้อนวอนของเด็ก” ต่อหน้าสมาชิกทั้งวอร์ด พวกเขาซ้อมเพลงนี้มานานแล้ว!

อเลสซานดราร้องเพลงด้วยสุดใจของเธอ เพลงทำให้เธอลืมเกี่ยวกับการตัดสินใจที่ยากที่เธอต้องทำในวันพรุ่งนี้ เมื่อร้องจบ เธอเดินกลับไปนั่งกับครอบครัวอย่างภาคภูมิใจ

คุณแม่กอดเธอ “ลูกร้องเพลงได้ไพเราะมาก!”

“เราภูมิใจในตัวลูกมาก” คุณพ่อกล่าว “การแบ่งปันพรสวรรค์ของลูกเป็นการแสดงประจักษ์พยานและศรัทธาของลูกในพระเจ้า”

อเลสซานดรามีความสุขที่ได้ใช้ความสามารถของเธอร้องเพลงปฐมวัย เธอรู้ว่าสิ่งนี้ทำให้ครอบครัวของเธอมีความสุขด้วย

ภาพประกอบโดย อานา เบนเนดิสสัน

จากนั้นเธอก็นึกบางอย่างออก ถ้าวันนี้เป็นการแข่งขัน เธอจะพลาดโอกาสที่จะร้องเพลงเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ เธอจะพลาดอะไรหากไม่มาโบสถ์ในวันประกวด? เธอจะไม่ได้ร้องเพลงประจักษ์พยานในปฐมวัยกับเพื่อนๆ และเธอจะพลาดศีลระลึก

พอถึงวันจันทร์ อเลสซานดรารู้ว่าเธอต้องทำอะไร เธอไปที่ห้องดนตรีเพื่อคุยกับครูของเธอ

“ขอบคุณสำหรับโอกาสนะคะ” เธอกล่าว “แต่หนูไม่ต้องการเข้าร่วมการแข่งขันความสามารถหากหนูต้องทำในวันอาทิตย์”

ครูเปเรซวางโน้ตเพลงที่เธอกำลังดูอยู่และขมวดคิ้ว “หนูแน่ใจหรือว่าต้องการพลาดการแข่งขัน?”

“ใช่ค่ะ หนูแน่ใจ” อเลสซานดราภูมิใจกับการตัดสินใจของเธอ มันยาก แต่เธอรู้ว่านั่นเป็นทางเลือกที่ถูกต้อง “หนูจะพลาดบางสิ่งที่สำคัญกว่าถ้าหนูไปร่วมการแข่งขัน” ●

ร้องเพลงในวันอาทิตย์

ไม่แย่นักหรอก หาก
อเลสซานดราพลาด
โบสถ์เพียงครั้งเดียว
จริงไหม?

